EBÛ ABDULLAH SİNCÂRÎ

Evliyânın büyüklerinden. Musul yakınlarında Sincâr kasabasında doğdu ve oraya nisbet edildi. Doğum ve vefât târihleri bilinmemekte, görüştüğü mübârek insanların vefât târihlerinden, ikinci asrın birinci yarısında doğup, üçüncü asrın birinci yarısında vefât ettiği anlaşılmaktadır.

Gençliğinde Şam'a gelerek İbrâhîm bin Edhem hazretlerinin sohbetinde bulunup, O'na, hizmet etmekle şereflendi. İbrâhîm bin Beşşâr Horasanî ve Ebû Yûsuf Gasûlî ile sohbet etti. Ebû Hafs Haddâd en-Nişâbûrî hazretleri O'nun yetiştirdiği velîlerdendir. Ebû Abdullah Sincârî, çok cömert olup kazancını fakîrlere dağıtır, dünyâ malına itibâr etmez, onunla gecelemezdi. İbâdeti çok, zühdü fazla idi. Gece gündüz ibâdet ve Allahü teâlânın kullarına iyilik yapmakla meşgûl olurdu. İnsanlara ilim öğretir, kalblerini kötülüklerden temizlemek için uğraşırdı. Günlerce hiçbir şey yiyip içmez, nefsini terbiye için çöle gider, haftalarca oradan gelmezdi.

Tanıyanlardan biri anlatır: Ebû Abdullah Sincârî hazretleriyle birlikte Trablus'ta idik. Oradan ayrılıp başka bir yere gitmek üzere yola çıktık. Birkaç gün ve gece yol aldık. Yolculuğumuz esnasında hiçbir şey, yememiştik. Giderken yola atılmış, bir parça yaş kabuk gördüm. Onu almak isteyince Sincârî hazretleri bana baktı. Ben de almaktan vazgeçtim.. Biraz gittikten sonra, bir şahıs bize beş dinar para verdi. Bir köye geldik. Köyde birşeyler almasını temenni ettim. Fakat hiçbir şey almadan geçip gitti. Sonra da bana dönüp "Eğer aç ve yayan gidiyoruz, paramız olduğu halde birşey almıyoruz diyorsan, yakında bir köy var oraya girince sıkıntımız gider. Orada fakîr bir adam var, bize hizmet eder. Biz de parayı adama veririz, o da çoluk çocuğunun ihtiyâcını görür, buyurdu. Köye varınca, adam bize hizmet etti. Beş dinarı ona verdik, o da çocuklarının nafakasını temin etti.

Buyurdu ki:

"Velîlerin üç alâmeti vardır: Yüksekte iken kendisinden aşağı olanlara alçak gönüllü olurlar, güçleri yeterken dünyâya itibar etmezler, kuvvetli iken insaflı olurlar."

"Kendisini dinleyen cemâat içinde zenginler var iken, muhtaç olan fakirlerin varlığı bir va'ize ayıp olarak yeter."

“Dînini öğrenmek isteyen için en faydalı olan şey, dînini yaşayan sâlih müslümanlarla sohbet etmek, onların ahlâkına ve yaptıklarına uymak, Allahü teâlânın sevgili kullarının mübârek kabirlerini ziyâret etmek ve muhtaç olanlara yardım etmektir.”

“Bir insanın fütüvvet sahibi ve cömert görünmesi, kendisi bu vasıflara sahip olmadığı müddetçe ikiyüzlülüktür.”

Fütüvvetin ma’nâsı sorulunca, “Halkta olan eksik ve kusurları hoş görüp, kendi kusurlarını görerek onlar için tövbe etmek, iyi kötü herkese şefkatle muâmele etmektir. Fütüvvetin olgunluğu da, halk için Hakkın yanında mahcûb olacağı şeyi yapmamaktır” buyurdular.

---

1) Tabakât-üs-sûfiyye sh. 29

2) Nefehât-ül-üns sh. 165

www.ehlisunnetbuyukleri.com